

Arrest

nr. 217 491 van 26 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Olivetenvest 21
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE SCHUTTER en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, N. Z. I., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Hazara van origine te zijn en sjiitische moslim van religie. U bent geboren in het dorp Kohna Deh, dat tot de regio Zardalo behoort, in het district Qarabagh in de provincie Ghazni. Nadat uw ouders omkwamen bent u bij uw tante T.I. (X) en haar echtgenoot N. Q. (X) gaan wonen.

Gezien jullie verklaren samen uit Afghanistan te zijn vertrokken en ook dezelfde vluchtmotieven invoeren wordt er verwezen naar het feitenrelaas opgenomen in de beslissing van uw oom N. Q..

U, Q. N., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Hazara van origine te zijn en sjiiitische moslim van religie. U bent geboren in het dorp Kohna Deh, dat tot de regio Zardalo behoort, in het district Qarabagh in de provincie Ghazni. U bent gehuwd met I. T., zij is Qizilbash van etnische origine en eveneens afkomstig van Kohna Deh. U zorgde in Afghanistan voor uw dieren.

In het jaar 1392 (2013) stierven de ouders van de minderjarige I. N. Z. (15/33038) door een raketaanval op hun huis, dat ook in Kohna Deh gelegen was. Het meisje werd in huis genomen door haar tante langs moederskant, I. T.. Na deze gebeurtenis huwde u met I. T. en verhuisde u van uw ouderlijk huis naar hun huis. In de elfde maand van het jaar 1393 (januari-februari 2015) stierven uw ouders toen ze onderweg waren naar Kabul. Ze reden op een mijn die door de taliban was geplaatst met de bedoeling Amerikanen te doden.

Uw vader had landbouwgronden waarvan hij het graan, dat nog moest geoogst worden, al voor zijn dood had verkocht. Toen u op een van de laatste dagen van de twaalfde maand van 1393 (eind februari 2015) zelf naar de gronden ging -u wou een nieuwe landbouwer de grenzen van de velden aanwijzen- werd u er aangesproken door drie gewapende mannen. Ze zeiden dat uw vader niet de eigenaar van de gronden was en dat u, als u zich daar nog eens zou vertonen, hetzelfde lot als uw vader zou volgen. Abdullah, een goede vriend van uw vader die op dat moment bij u was, vertelde u dat dit talibs waren. Hij droeg u op om de eigendomspapieren van de gronden in uw ouderlijk huis te gaan halen. Toen u daar aankwam zag u dat ze samen met de juwelen van uw moeder waren gestolen.

In de derde maand van 1394 (mei-juni 2015) kwam er een oudere Pashtoun naar jullie huis. U dacht dat hij zijn deelneming kwam betuigen omwille van de dood van uw ouders maar hij maakte duidelijk dat hij kwam om de hand te vragen van Z., het nichtje van uw vrouw. De periode hierna bleef hij naar jullie huis komen en aandringen op een huwelijk met Z.. In de vijfde maand van 1394 (juli-augustus 2015) kwam hij voor de laatste keer en bedreigde hij u met de dood. U vroeg tijd tot het einde van de maand en u zei dat Z. dan met hem zou trouwen. U was dit echter niet van zin, want u bereidde jullie vertrek uit Afghanistan voor. De zeventiende van de zesde maand van 1394 (26 augustus 2015) vertrokken jullie uit Afghanistan.

Jullie waren zo'n twee maanden onderweg voor jullie in België aankwamen, dit was op 8 november 2015. U diende op 17 november 2015 een asielaanvraag in. U stelde niet te kunnen terugkeren omdat u de taliban vreest en ook de mensen die Z. een huwelijksaanzoek deden. U stelt ook dat u bij terugkeer zal worden vermoord omdat de mensen tegen Europa zijn. Uw vrouw haalt aan dat ze niet naar Afghanistan terug kan omdat de vrouwen daar geen rechten hebben. N. Z. haalt op haar beurt nog aan dat ze ondertussen in België een andere cultuur heeft ontwikkeld.

U legde een kopie van uw taskara neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

Op 14 oktober 2016 werd in België jullie zoon A. Q. geboren.

B. Motivering

Omdat u en uw oom en tante dezelfde vluchtaanleiding invoeren wordt er verwezen naar de motivering zoals opgenomen in de beslissing van uw oom N. Q..

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt.

Ten eerste haalt u aan dat u vreest gedood te worden door de taliban die de landbouwgronden van uw vader hebben opgeëist. U heeft immers een aanvaring gehad op de landbouwgronden met Mullah Shero en zijn mannen toen u daar was om de nieuwe landbouwer de grenzen van de gronden te tonen. U heeft deze problemen met Mullah Shero echter niet aannemelijk kunnen maken doorheen uw verklaringen. Wanneer u over deze gebeurtenis praat bij de Dienst Vreemdelingenzaken situeert u die een maand voor uw vertrek uit Afghanistan (Vragenlijst DVZ Q., vraag 5). Tijdens het gehoor bij het CGVS zegt u echter dat de bedreigingen plaatsvonden in de twaalfde maand van 1393 en dat u pas in de zesde maand van 1394 uit Afghanistan bent vertrokken (CGVS 1 Q., 15 en 17).

Het is een significant verschil of deze problemen plaats gevonden hebben een maand voor jullie vertrek dan wel zes maanden voor jullie vertrek. Dat u zulke tegenstrijdige verklaringen aflegt over de situering van uw problemen tegenover uw vertrek is een eerste sterke indicatie dat u geen geloofwaardige verklaringen aflegt.

Bovendien kenmerken uw verklaringen zich door heel wat eigenaardigheden. Zo kan u in het geheel niet duiden waarom Mullah Shero uw landbouwgronden wou afnemen. Uit uw verklaringen blijkt dat noch uw vader, noch u eerder al problemen hebben gehad met hem of met andere taliban of dat er al eerder problemen over de gronden waren gerezen (CGVS 1 Q., 14 en 16). U weet ook niet waar die man woonachtig was, iets waar van mag aangenomen worden dat u zich daarover toch informeert (CGVS 1 Q., 16). Wanneer u gevraagd wordt waarom u per se een nieuwe landbouwer wou zoeken om het graan te oogsten terwijl uw vader zelf al landbouwers had om beroep op te doen zegt u dat u iemand wou vinden die naar u en Abdullah zou luisteren, maar u geeft geen verklaring die het aannemelijk maakt waarom de 'oude' landbouwers dit niet zouden doen. Tenslotte is het opmerkelijk dat u, in de rurale context waarin u verklaarde te leven, niet op de hoogte bent van de namen van de eigenaars van de aanpalende landbouwgronden (CGVS 1 Q., 15). Verder valt het op dat zowel uw vrouw als haar nichtje amper op de hoogte zijn van de problemen met Mullah Shero. Wanneer uw vrouw wordt gevraagd om alles te vertellen wat ze over deze problemen weet antwoordt ze dat ze niets weet (CGVS 1 T. I., 5). Ook Z. kan buiten het feit dat u bedreigd werd op de velden niets van bijkomende informatie geven. Ze weet niet wie u bedreigd heeft of waarom u bedreigd werd en of dit iets eenmalig was of juist verschillende keren gebeurde (CGVS N.Z.I., 14-15). Hoewel Z. minderjarig is en deze problemen haar niet persoonlijk betroffen mag wel verwacht worden dat ze toch beter geïnformeerd is over de gebeurtenis die mee aanleiding zou gegeven hebben tot jullie vertrek uit Afghanistan. Jullie zijn samen van Afghanistan naar België gereisd, zien elkaar nog regelmatig in België en zijn samen uitgenodigd voor een gehoor op het CGVS, waarvan jullie wisten dat er uitgebreid ging gevraagd worden naar de gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot jullie vertrek uit het land. Het is dus moeilijk te accepteren dat zowel uw vrouw als Z. verklaren amper op de hoogte te zijn van deze problemen.

Om al deze redenen acht het CGVS uw problemen met Mullah Shero over de landbouwgronden niet aannemelijk. Daarnaast wil het CGVS nog opmerken dat u volgens de verklaringen die u aflegde tijdens het gehoor bij het CGVS na het incident met Mullah Shero nog zes maanden lang in Afghanistan woonde. U stelt hierbij zelf dat u in deze periode geen andere problemen met hem of in verband met deze gronden heeft ondervonden. U verklaart zelfs dat u het niet de moeite vond om bij de dorpsoudsten om hulp te gaan vragen omdat u zelf eigen gronden had die u ging bewerken en de dingen maar gewoon ging laten gezien u geen problemen wou creëren (CGVS 1 Q., 16-17). Hieruit blijkt met andere woorden dat u afstand hebt gedaan van de desbetreffende landbouwgronden wat als gevolg had dat u er geen problemen meer door ondervond. Moest u werkelijk een aanvaring hebben gehad met Mullah Shero over de landbouwgronden van uw vader dan blijkt uit uw eigen verklaringen alleszins dat u geen actuele en reële vrees op vervolging dient te koesteren vanwege deze persoon.

Daarnaast haalt u aan dat jullie uit Afghanistan zijn moeten vertrekken omdat u werd bedreigd door een oudere man omdat u niet inging op zijn vraag om in het huwelijk te treden met Z.. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat noch u, noch uw vrouw, noch Z. zelf deze problemen hebben vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken wanneer er gevraagd werd naar jullie vrees tot terugkeer. Dat niemand dit heeft vermeld is hoogst frappant en wijst erop dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat jullie om deze reden uit Afghanistan zijn vertrokken. Zeker niet gezien u tijdens het gehoor aangeeft dat de gebeurtenissen met Z. 50% hebben uitgemaakt van de beslissing om Afghanistan te verlaten (CGVS 1 Q., 18). Wanneer u wordt geconfronteerd met de vaststelling dat jullie dit niet hebben vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken zegt u dat u het wel wou vertellen maar dat ze u gezegd hebben gewoon te antwoorden op de vragen die ze u stelden en dat u later meer ging kunnen vertellen (CGVS 1 Q., 19). Dit is echter geen afdoende uitleg. U werd, net als uw familieleden, immers letterlijk de vraag gesteld wat u vreest bij terugkeer naar het land van herkomst, waarna u werd gevraagd om een kort overzicht van alle feiten te geven die tot uw vlucht uit uw land hebben geleid. Jullie hebben aldus wel degelijk de kans gekregen om de problemen met Z. te vermelden. Dat niemand dit ter sprake heeft gebracht toont, zoals gezegd, de ongeloofwaardigheid van deze problemen aan. Bovendien kunnen jullie allen erg weinig informatie geven over de persoon die met Z. zou willen trouwen en u aldus bedreigd zou hebben. Zo vermelden jullie allen dat het een Pashtoun was, maar kan u niet vertellen tot welke Pashtounstam hij behoort, kan u niets over zijn familie vertellen, doet u giswerk als u gevraagd wordt wat hij van werk doet en weet u niet of hij iets met politiek te maken had (CGVS 1 Q., 17-18). Noch uw echtgenote, noch Z. kunnen zijn naam noemen (CGVS T. I. 1, 4).

U zelf zegt dat hij Hadji Sahib wordt genoemd, maar zijn echte naam kent u ook niet (CGVS 1 Q., 17). En als Z. de vraag wordt gesteld waar hij woonde kan zij ook hier niet op antwoorden (CGVS N. Z. I., 13). Als u wordt gevraagd of u info heeft proberen in te winnen over hem verklaart u dat u dat niet kon krijgen omdat hij 10 tot 15 dorpen verder woonde. Gezien die man jullie maanden heeft lastig gevallen is het echter weinig geloofwaardig dat u niet meer informatie over hem heeft weten te verzamelen. Hoe kan u immers zonder veel informatie over hem inschatten of hij daadwerkelijk een gevaar voor jullie zou vormen. Alleszins, als die man jullie werkelijk maanden zou lastig gevallen hebben is het weinig geloofwaardig dat jullie zo weinig over hem afweten. Al deze elementen maken dat er geen geloof kan gehecht worden aan jullie verklaringen.

Naast deze elementen roept u ook nog in dat u bij terugkeer zou vermoord worden door de mensen omdat ze tegen Europa zijn. U zegt dat ze u overal in Afghanistan zouden vinden (CGVS 1 Q., 19). Dit is echter slechts een vage en niet-gefundeerde bewering, waaruit geen reële en persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden afgeleid. Uw echtgenote haalt van haar kant aan dat vrouwen geen rechten hebben in Afghanistan, binnen moeten blijven en niets kunnen doen van opleiding. Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt niet dat ze een welbepaalde omschreven ambitie heeft die ze niet zou kunnen waarmaken in Afghanistan (CGVS T. I. 1, 5-6).

Hoewel de Afghaanse samenleving als traditioneel mag worden beschouwd zijn er de facto heel wat scholen waar vrouwen opleidingen kunnen volgen en werken er ook steeds meer vrouwen buitenshuis. Verwijzen naar een algemene situatie volstaat niet om een nood aan internationale bescherming te staven. Er dienen ook concrete elementen voor handen te zijn waaruit blijkt dat uw echtgenote dient te vrezen voor vervolging, zoals gedefinieerd wordt in de vluchtelingenconventie, hetgeen in casu niet gebeurd is. N. Z. haalt op haar beurt nog aan dat ze bij een terugkeer opnieuw zou moeten beginnen omdat ze hier een heel andere cultuur heeft ontwikkeld (CGVS N. Z. I., 15). Uit deze verklaringen van T. en Z. blijkt echter geen reële en persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legt enkel een kopie van uw taskara neer. Aan een kopie kan echter weinig bewijswaarde worden gehecht en bovendien ondersteunt uw taskara, hetgeen een Afghaans identiteitsdocument is, uw asielmotieven op generlei wijze.

Om al deze redenen kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van artikel 48/4, §2, b van de gecoördineerde vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststelling niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing indien u zou terugkeren naar Afghanistan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds

regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo is bestaat er actueel in Badakshan, Balkh, Bamiyan, Daykundi, Kabul, Panshir, Samangan, Sar-i Pol en Takhar geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1 Q., 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie verklaringen omtrent uw werkelijk familiaal netwerk en jullie verblijfssituatie in de periode voor uw komst naar Europa.

Het CGVS stelt vast dat jullie geen zicht bieden op jullie familiale netwerk in Afghanistan. Dit slaat niet alleen op het netwerk van uw echtgenote T., maar ook op uw eigen netwerk als op de familie van Z..

Zo verklaren jullie dat jullie na aankomst in België te weten zijn gekomen dat T. een halfbroer heeft, genaamd M. O.E. (09/10103Z), afkomstig van Herat in Afghanistan die van het CGVS de status van subsidiaire beschermde heeft ontvangen. Jullie verklaringen over hoe jullie dit te weten zijn echter weinig overtuigend. Jullie verklaren dat er iemand in België een facebookprofiel heeft aangemaakt voor uw echtgenote en dat ze daarna gebeld werd door iemand die vroeg wat de naam was van haar vader. Nadat u haar vaders naam had gegeven kwam die persoon naar het opvangcentrum waar jullie verbleven en verklaarde hij dat hij de halfbroer was van uw echtgenote (CGVS Q. 1, 7). Als u gevraagd wordt hoe die persoon dan juist bij uw echtgenote is terechtgekomen zegt u dat u niet veel van facebook kent en niet opgeleid bent, maar dat u bij andere jongens een lijst heeft gezien en dat u denkt dat de naam van uw echtgenote misschien zo is opgedoken. Dit lijkt wel een hele rare samenloop van omstandigheden. Het is op zich dan ook vreemd dat jullie niet beter kunnen uitleggen hoe die man juist bij jullie is terecht gekomen. Het is een logische vraag om aan die man gesteld te hebben. Dat u niets van facebook afweet of niet opgeleid bent doet in deze niet ter zake (CGVS Q. 1, 9). Overigens merkt het CGVS op dat u zelf verschillende facebookaccounts heeft met uitgebreide vriendenlijsten en dat u deze accounts ook werkelijk gebruikt (door bijvoorbeeld commentaar te geven onder facebookpost etc), dus facebook is voor u niet zo'n ongekend terrein als u wilt laten uitschijnen (zie blauwe map, stuk 16 en 17).

Hoewel jullie stellen dat jullie wisten dat de vader van T. in Herat woonde en daar ook een vrouw had (CGVS Q. 1, 8) zeggen jullie dat jullie er niet van op de hoogte waren dat hij nog een zoon had, en T. dus een halfbroer. Jullie worden dan ook gevraagd om meer informatie te geven over de familie van M. O., gezien dit ook de familie is van uw echtgenote. Jullie stellen echter niets over zijn familie te weten. U zegt dat u nooit heeft gevraagd of hij nog andere broers of zussen heeft omdat het niet uw gewoonte is om veel vragen te stellen en dat het niet goed is om vragen te stellen. Als u gevraagd wordt om dit toe te lichten zegt u dat u hem nog niet zo lang kent en dat hij voor u geen familie is, dus dat u daarom geen persoonlijke vragen kan stellen (CGVS Q. 1, 7-8).

Ook uw echtgenote zegt dat ze zulke dingen niet aan haar halfbroer kan vragen omdat dat onbeleefd is gezien hij ouder is dan haar en omdat ze geen gelegenheid had om hem die vragen te stellen (CGVS T. I. 1, 3). Deze antwoorden verbazen. Gezien jullie door hem ontdekt hebben dat uw echtgenote familieleden heeft waarvan ze niet wist dat ze bestaan mag verwacht worden dat jullie geïnteresseerd zijn in zijn en haar familie en dat jullie hierover vragen stellen. Uit uw verklaringen blijkt immers ook dat er een zekere band tussen jullie en hen is ontstaan, hij is jullie enige familie in België, het nichtje van uw echtgenote, Z., woont bij hem, jullie bezoeken hem thuis en hij maakt eten voor jullie (CGVS Q. 1, 7). Meer dan twee maanden nadat jullie deze verklaringen hebben afgelegd worden jullie opnieuw uitgenodigd op het CGVS. Opnieuw wordt de vraag naar familieleden van M. O. gesteld. U zegt dat hij familie heeft in Herat, maar noch uzelf noch uw echtgenote kunnen hieromtrent toelichting geven. U zegt dat u hem sinds het eerste gehoor maar één keer meer heeft gezien en dat hij gezegd heeft dat u hem geen vragen over zijn familie mag stellen en dat het CGVS maar in zijn dossier moet kijken. Wanneer u de vraag wordt gesteld waarom hij met u niet over zijn familie wilt praten zegt u dat u dat niet weet, maar bedenkt u dat hij tijdens zijn asielaanvraag misschien dingen heeft gezegd en dat hij vreest dat u misbruik zou gaan maken van die informatie (CGVS Q. 2, 2-3). Uw echtgenote van haar kant stelt zij haar halfbroer nog twee à drie keer heeft gezien, dat ze ook nog met hem belt en dat hij niet over zijn familie wilt praten uit vrees dat hij door zijn moeder zou verstoten worden als zij wist dat hij met jullie contact heeft (CGVS T. I. 2, 2). Moest M. O. inderdaad zulke dingen tegen uw echtgenote gezegd hebben dan is het zeer vreemd dat u daarvan niet op de hoogte bent. De uitleg die jullie geven overtuigt het CGVS aldus niet. Overigens blijkt dat u en M. O. facebookvrienden zijn, jullie op elkaars posts reageren en een redelijk lange lijst van gemeenschappelijke vrienden hebben –waarvan een heel deel woonachtig zijn in Afghanistan (zie blauwe map, stuk 17 en 18)-, hetgeen zeer opmerkelijk is gezien u verklaard heeft hem pas te kennen sinds uw aankomst in België.

Hiernaast dient ook opgemerkt te worden dat het hoogst eigenaardig is dat uw schoonvader, die afkomstig is van Herat, twee gezinnen zou hebben, waarvan één ervan woonachtig was in Herat en het andere in de provincie Ghazni. Als deze bedenking door de protection officer wordt geuit antwoordt uw echtgenote dat ze er niets over weet, maar dat het in Afghanistan normaal is dat mannen meerdere vrouwen hebben (CGVS T. I. 1, 2). Hoewel het klopt dat Afghaanse mannen soms meerdere vrouwen hebben, wonen die verschillende vrouwen traditioneel in één en hetzelfde huis. Twee gezinnen op 900 km van elkaar is zeer ongewoon te noemen, net zoals het feit dat hij één gezin in de provincie Ghazni liet wonen, een provincie die gekenmerkt wordt door een moeilijke veiligheidssituatie. Ook u weet overigens geen antwoord te geven op de vraag hoe de vader van uw T. zijn vrouw in Ghazni heeft leren kennen (CGVS Q. 1, 7). Hierbij is het ook zeer opvallend dat de verklaringen die M. O. heeft afgelegd over zijn vader niet overeenkomen met hetgeen T. over haar vader verklaarde (zie blauwe map, stuk 22 en 23). Zo stelt T. bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat ze niet weet wat de etnische afkomst van haar vader is (Verklaring DVZ T., vraag 6 e), maar weet ze tijdens het gehoor op het CGVS te vertellen dat haar vader Qizilbash is van etnische origine. M. O. verklaarde van zijn kant dat hij Tadzjiek was. Volgens deze laatste stierf zijn vader in het jaar 1375 of 1376 (hetgeen overeenkomt met het jaar 1997-1998), terwijl hij volgens T. acht jaar geleden stierf, hetgeen dus gebeurd moet zijn in het jaar 2010 (CGVS T. 1, 3). Deze verklaringen zijn onverzoenbaar en jullie werden dan ook geconfronteerd met het feit dat M. O. andere verklaringen heeft afgelegd over zijn vader. Jullie hadden hierop geen antwoord (CGVS 1 Q. 1, 9 en CGVS T. 1, 4). Om al deze redenen is het CGVS van mening dat jullie geen klaar zicht bieden op jullie band met M. O.. Dat jullie pas in België ontdekt hebben dat uw echtgenote een halfbroer heeft acht het CGVS niet overtuigend, net zo min als het feit dat jullie verklaren niets te weten over mogelijke familieleden in Afghanistan. U stelt zelf geen familie meer te hebben in Afghanistan.

U heeft nog wel twee zussen maar buiten het feit dat ze niet meer in Afghanistan wonen weet u niet waar ze verblijven (CGVS Q. 1, 6). U heeft nog twee tantes en een oom maar ook van hun weet u de verblijfplaats niet. U stelt dat ze zijn weggevlucht uit hun herkomstregio en u redeneert dat ze buiten Afghanistan wonen aangezien het moeilijk is om in Afghanistan in een andere regio te gaan wonen omdat ze daar niemand kennen. U stelt dat er geen contact gehouden is met uw familie omdat jullie niet beschikten over een telefoon of een postkantoor (CGVS 1 Q. 1, 8). Hoewel het natuurlijk kan dat er banden verbroken zijn met bepaalde familieleden is het toch zeer frappant dat u met geen enkel familielid nog contact heeft of zelfs maar op de hoogte bent van zijn of haar verblijfplaats. Het gebeurt frequent dat Afghanen binnen Afghanistan verhuizen of naar de buurlanden trekken, maar gezien het grote belang van de familie in de Afghaanse samenleving zorgt dit meestal niet voor een definitieve breuk. Contacten worden gehouden door middel van andere dorpsgenoten die heen en weer reizen, door middel van de telefoon, eventueel door geld te versturen en sinds de opkomst van de moderne communicatiemiddelen door middel van de mobiele telefoon en sociale media.

Ook u beschikte in Afghanistan over een mobiele telefoon en daarnaast zijn er ook de moderne communicatiemiddelen zoals facebook die het mogelijk maken om familieleden terug te vinden. Uw verklaringen dat u zelfs geen begin van informatie heeft over uw eigen familie is in deze zeer twijfelachtig en doet eerder vermoeden dat het een manier is om de werkelijke situatie voor het CGVS te verbergen.

U heeft een aantal facebookprofielen, heel wat facebookvrienden en u toont zich zoals hoger gezegd actief op facebook. Zo bent u op facebook bevriend met een persoon die dezelfde naam als u draagt, E. Q., en die eveneens bevriend is met de halfbroer van uw echtgenote, M. O. (zie blauwe map stuk 20 en 21). U en E.Q. hebben ook heel wat gemeenschappelijke facebookvrienden (zie blauwe map stuk 19). Het zou met andere woorden goed kunnen dat hier sprake is van een familieband, alleszins is er sprake van connecties in andere delen van Afghanistan dan Ghazni. Uit het facebookprofiel van deze laatste persoon blijkt dat hij in Mazar-e Sharif in Afghanistan woont. Mazar-e Sharif ligt in de provincie Balkh en wordt zoals hoger gezegd beschouwd als een regio in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land. Overigens is het ook heel vreemd dat u zoveel verschillende facebookcontacten heeft maar dat u geen enkel contact heeft die afkomstig is uit uw verklaarde regio van herkomst, namelijk de provincie Ghazni (CGVS Q. 2, 3).

De verklaringen over de dood van de ouders van Z. zijn eveneens weinig overtuigend. Jullie verklaren dat ze gestorven zijn door een raketaanval op hun huis. Deze raketaanval zou het werk zijn van hun vijanden, maar noch u noch uw echtgenote kan meer informatie geven over de identiteit van deze vijanden of de reden van de vijandelijkheden (CGVS Q. 1, 4 en 18 en CGVS T. 1, 4). U zegt dat de politiediensten ter plaatse zijn gekomen en dat ze geconcludeerd hebben dat de aanval geen ongeluk was, maar doelgericht en gepland. Waarom de politie tot dit besluit is gekomen weet u echter niet, omdat u –zo stelt u- geen deel was van hun familie (CGVS Q. 1, 18). Gezien u getrouwd bent met de zus van de moeder van Z. en Z. bij jullie inwoonde na dit incident kan niet worden aangenomen dat u hiervan niet op de hoogte bent. Z. verklaart zelf dat haar vader niet met haar moeder mocht trouwen en dat hij daarom de stad Ghazni had verlaten, maar het is weinig aannemelijk dat zijn eigen familie om deze reden een raketaanval zouden uitvoeren op hun huis, laat staan dat ze er toe de middelen zouden hebben (CGVS Z. I., 8). Overigens, moest de vijand van de vader van Z. werkelijk zijn eigen familie zijn, dan mag verwacht worden dat uw echtgenote T., die met hem in één huis woonde, hiervan op de hoogte zou zijn.

Concluderend stelt het CGVS vast dat jullie verklaringen over jullie familieleden niet overtuigen. U werd geconfronteerd met deze vaststelling van het CGVS maar u bleef volharden in uw verklaringen (CGVS Q. 1, 9).

Ook de verklaringen van uw echtgenote T. over haar eigen etnie tonen aan dat jullie geen zicht willen bieden op jullie achtergrond. Waar ze op de Dienst Vreemdelingen stelt Hazara te zijn en niet te weten tot welke etnie haar eigen ouders behoren (Verklaring DVZ T., vraag 6 d en e), verklaart ze tijdens het gehoor op het CGVS dat ze zelf Qizilbash is, net zoals haar vader, en dat haar moeder Bayat van etnie is (CGVS T. 1, 2). Wanneer ze werd geconfronteerd met haar eigen verklaring dat ze Hazara zou zijn verduidelijkt ze dat de sjieten in Afghanistan Hazaras worden genoemd. Dit klopt niet. In de eerste plaats zijn er ook andere etnische groepen dan Hazaras sjiiet van religieuze overtuiging, zoals de Bayat, Qizilbash en sommige Sayyeds, en in de tweede plaats bestaan er ook een minderheid van de Hazaras die soenniet is. Het is zeer opmerkelijk dat uw echtgenote niet zou weten dat niet alle sjieten Hazaras zijn en dat Qizilbash een andere etnie is dan de Hazara etnie. Ook u werd geconfronteerd met de uitspraak die uw echtgenote op de Dienst Vreemdelingenzaken deed over het feit dat haar etnie Hazara is. U reageerde hier verwonderd op en gaf als uitleg dat ze dat misschien heeft gezegd omdat jullie woonden in een regio waar veel Hazaras wonen. Als u de vraag wordt gesteld hoe het kan dat ze zich vergist over haar eigen etnische achtergrond stelt u dat uw echtgenote niet opgeleid is (CGVS Q. 1, 5). Het gegeven dat ze niet opgeleid is kan evenmin als het gegeven dat er veel Hazaras in jullie buurt woonden worden gezien als een afdoende verantwoording. Het behoren tot een bepaalde etnische groep is immers een belangrijk deel van de Afghaanse identiteit wat ook iemands positie in zijn leefgemeenschap bepaalt.

Daarnaast valt uit jullie verklaringen ook op te maken dat jullie de periode voor jullie vertrek naar Europa niet in het dorp Kohna Deh van het district Qarabagh in de provincie Ghazni hebben doorgebracht.

Het CGVS komt tot deze conclusie op basis van tal van elementen die naar voren kwamen tijdens jullie gehoren. Zo blijkt u niet op de hoogte te zijn van wat zich in de jaren voor uw verklaard vertrek uit Afghanistan in uw herkomstregio heeft afgespeeld. De herkomstinfo waarop het CGVS zich baseert bevindt zich in de blauwe farde van het administratief dossier.

Het dorp Kohna Deh waar u woonde maakte volgens uw eigen verklaringen deel uit van Zardalo (CGVS Q. 1, 3). Volgens de COI waar het CGVS over beschikt en die werd toegevoegd aan de blauwe map vonden in Zardalo verschillende gebeurtenissen plaats waarvan mag worden aangenomen dat ze bekend zijn bij inwoners van de regio. Zo is in mei 2011 een mecanicien uit Zardalo samen met vijf andere familieleden (waaronder zijn twee kinderen) omgekomen bij een mijnexplosie. De mijn zou op een heuvel zijn geplaatst waar de lokale inwoners vaak komen omdat er daar een goed netwerkontvangst is voor de mobiele telefoons. Wat later dat jaar zijn er opnieuw vier mensen omgekomen in Zardalo door een ontploffing. Twee jaar eerder, in 2009, is er een politiewagen vernield en een politieofficier door de taliban gedood. Desondanks deze gebeurtenissen zegt u geen weet te hebben van incidenten in Zardalo, buiten het incident waarbij de ouders van Z. zijn omgekomen. Het is echter niet aannemelijk dat zulke gebeurtenissen die plaats vonden in uw eigen regio aan u zijn voorbij kunnen gaan. Het is dan ook des te vreemder dat als u gevraagd om incidenten die plaats vonden in uw regio op te noemen u wel twee incidenten noemt die op andere plaatsen in Qarabagh plaatsvonden maar geen enkele in de eigen omgeving van uw dorp kan noemen, hoewel die er zich wel hebben afgespeeld (CGVS Q. 1, 12 en CGVS Q. 2, 5). En dit terwijl u zelf verklaart dat als er iets in de regio gebeurt mensen dat aan elkaar doorvertellen en iedereen zo op de hoogte is (CGVS Q. 2, 7 en 18). In diezelfde periode waren er in uw regio ook verschillende wegen gesloten door veiligheidsproblemen en is er een grootschalige operatie gestart tegen de oppositietroepen. Ook in de weken voor uw verklaard vertrek uit Afghanistan vonden er verschillende militaire operaties plaats in Qarabagh. Dit zijn allen zaken waarvan u niet op de hoogte blijkt te zijn (CGVS Q. 2, 5).

Als u wordt gevraagd wie aan het hoofd stond van het district waar u woonde op het moment dat u vertrok uit Afghanistan zegt u dat dit Zaitullah Azimi was. Volgens de gegevens waarover het CGVS beschikt is deze persoon inderdaad districtshoofd van Qarabagh geweest maar slechts een relatief korte periode van 25 augustus 2010 tot hij opgevolgd werd door Hanif Sidiqi op 23 november 2011. U dateert uw vertrek echter in augustus 2015, jaren nadat Zaitullah Azimi aan het hoofd van het district stond. Fazal Rahman Nazarwal stond aan het hoofd van het district Qarabagh sinds 12 maart 2014. Als u wordt gevraagd of u deze persoon kent zegt u te denken dat hij ook districtshoofd is geweest en meer bepaald de voorlaatste. Fazal Rahman Nazarwal is echter districtshoofd geworden na Zaitullah Azimi, de man die u noemt als laatste districtshoofd voor uw vertrek. En tussen deze twee personen was Hanif Sidiqi hoofd van Qarabagh (CGVS Q. 2, 7). Als u gevraagd of u weet heeft van districtshoofden die aangevallen zijn geweest door de taliban noemt u een commandant die al lang geleden door de taliban is gedood, maar zegt u niet op de hoogte te zijn van een aanval op het hoofd van het district. Nochtans zijn Zaitullah Azimi en Hanif Sidiqi beiden aangevallen door de taliban, en dit op momenten dat u volgens uw verklaringen nog in Qarabagh woonde. Ook als u wordt gevraagd te vertellen wat u weet over Fazal Rahman Nazarwal, iemand waarvan u zelf aangeeft dat hij districtshoofd is geweest zegt u dit niet te kunnen. Wanneer er door het CGVS wordt opgeworpen dat over zulke mensen toch gepraat wordt zegt u dat u niets over hem hoorde en dat u maar een gewone burger was, geen soldaat. De naam van de provinciegouverneur van Ghazni blijkt u helemaal kwijt te zijn (CGVS Q. 2, 7). U noemt zelf twee partijen die actief waren in uw regio, de Wahdat partij en de Harakat partij. Wanneer u wordt gevraagd naar bekende leiders van deze partijen in uw regio noemt u Mohaqiq. Deze persoon was inderdaad een vooraanstaand figuur van de Hezb-e-Wahdat Islami maar hij is geboren in Mazar- e Sharif en heeft geen connectie met uw eigen regio. Voor het overige verklaart u de namen van leiders van deze partijen in uw regio vergeten te zijn. Wanneer u wordt gevraagd of de naam Hadji Fazil u iets zegt antwoordt u ontkennend (CGVS Q. 2, 5-6). Nochtans is de Zardalo regio historisch gezien de basis van de Harakat –e Islami groep onder het leiderschap van Haji Fazil, die lange tijd grote invloed in de regio heeft gehad.

U had thuis een radio. Wanneer u de vraag werd gesteld naar welke zenders u luisterde antwoordt u dat u niet luisterde, maar dat uw vader dat deed, en dat hij voornamelijk naar de BBC luisterde. Gezien u tot aan uw huwelijk bij uw vader in huis woonde, mag worden aangenomen dat u ook in contact kwam met de radio. Op de vraag of er nog andere radiozenders uitzonden in uw regio zegt u dat jullie religieuze mensen waren en dat uw vader niet naar muziek luisterde. Nochtans, er zijn nog heel wat radiozenders in uw regio die andere dingen dan muziek uitzonden. Op de vraag of u namen heeft gehoord van andere zenders zegt u dat er veel andere zenders waren maar kan u er maar één noemen, namelijk Radio Arman.

Als u gevraagd wordt hoe u hoorde over radio Arman zegt u dat u hierover van andere mensen hoorde en dat ze vertelden dat deze zender liedjes speelde (CGVS Q. 2, 4). Het is heel erg opvallend dat u net Radio Arman noemt, een commerciële, moderne zender met focus op popmuziek die niet via het gewoon FM netwerk uitzendt in Ghazni, maar enkel via satelliet te beluisteren is. Er zijn nochtans veel andere nationale en regionale zenders die uitzenden in de provincie Ghazni. Radio Tamaddon bv, is een religieuze sjiitische zender en een van de populairste radio stations in Ghazni.

Het CGVS heeft aan jullie allen de vraag gesteld naar scholen in jullie dorp, maar kreeg hierop tegenstrijdige antwoorden. U vertelde in uw eerste gehoor dat er een school was, Shahid Shamran, die door de taliban is vernietigd (CGVS Q. 1, 11). U voegde er aan toe dat niemand die durfde her op te bouwen. In uw tweede gehoor zegt u echter dat deze school werd heropgebouwd (CGVS Q. 2, 8), maar dat u de heropgebouwde school niet gezien heeft. U situeert de school nu niet meer in uw eigen dorp maar tussen Kosh en Pireli (CGVS Q. 2, 8). Dat u zichzelf zo tegensprekt op deze punten is uiterst merkwaardig. Verder stelt u tijdens het eerste gehoor dat er buiten de vernielde school geen andere school in uw regio was (CGVS Q. 1, 11). Tijdens het tweede gehoor brengt u plots een tweede school ter sprake, namelijk Lycee Zardalo (CGVS Q. 2, 8). Het is echter vreemd dat u deze informatie niet tijdens het eerste gehoor heeft aangebracht. Uw echtgenote vertelt eveneens over de Shahid Shamran school die door de taliban vernield werd, maar wanneer ze de vraag werd gesteld of er na de vernieling nog een plaats was waar de kinderen naar school konden gaan zegt ze dit niet te weten (CGVS T. 2, 3). Z. verklaart op haar beurt dat er een school was in het dorp, maar dat die vernietigd werd door de taliban. Wanneer haar wordt gevraagd waar die school dan juist gelegen is zegt ze dit niet te weten (CGVS Zahra I., 8). Het CGVS acht het niet aannemelijk dat, als de Shadid Shamran school na de vernieling door de taliban terug zou opgebouwd zijn dat noch uw echtgenote noch Z. hiervan op de hoogte zouden zijn. Over zulke dingen wordt er thuis en tussen de dorpingen onderling gesproken. Bovendien is het vreemd dat Z. deze school die volgens haar in haar dorp gelegen was niet kan lokaliseren en dat u verklaarde de heropgebouwde school nooit gezien te hebben. Kohna Deh was immers – zo verklaart u zelf - maar een plaats met 20 huizen en dus geen grote stad waarvan misschien wel kan worden aangenomen dat niet iedereen alles correct weet te lokaliseren (CGVS Q. 1, 15).

Naast de vaststelling dat Z. de school in het dorp niet kon situeren, kon ze dit evenmin met de bazaar in het dorp, hoewel ze zelf verklaarde dat ze zich enkel buitenshuis begaf om naar de bazaar te gaan (CGVS Z. I., 11-12). Ze haalt aan dat ze nog jong was, maar indien jullie werkelijk uit Kohna Deh vertrokken in augustus 2015, was ze 15 jaar bij vertrek. Een inschatting van de afstand tussen haar eigen huis en de bazaar mag voor een vijftien jarige geen onoverkomelijke hindernis zijn. Verder verklaart Z. dat haar vader een landbouwer was, die komkommer, tomaten en andere groenten verbouwde. Wanneer haar de vraag wordt gesteld welke moeilijkheden haar vader dagdagelijks ondervond bij het doen van dit werk, zoals dat het misschien te weinig regende of dat er overstromingen waren die de oogst aantasten of iets anders antwoordt ze dat ze dit niet weet (CGVS Z. I., 8). Aangezien Z. zelf zegt dat haar dagdagelijkse leven zich beperkte tot het huis waar ze in woonde en haar vader werkte op de gronden die voor haar huis gelegen waren is dit opmerkelijk.

U en uw echtgenote spreken elkaar voorts ook tegen over andere zaken van jullie onmiddellijke leefomgeving. Zo kennen jullie beiden het dorp Naw Debala gezien het naast jullie eigen dorp gelegen is. U verklaart echter dat dat dorp een eigen moskee had, terwijl uw echtgenote zegt dat de dorpingen geen eigen moskee hadden en ook naar die in Pireli gingen (CGVS Q. 2, 6 en CGVS T. 2, 5). Jullie noemen beiden Mohammad Shamran als dorpshoofd maar volgens u woonde hij in jullie dorp, Kohna Deh, terwijl hij volgens uw echtgenote in Pireli woonde (CGVS Q. 2, 9 en CGVS T. 2, 4).

Al deze bevindingen zijn hoogst opmerkelijk en dragen er toe bij dat u het CGVS niet overtuigd heeft in Kohna Deh te hebben gewoond tot in het jaar 2015.

Ook de verklaringen van u en uw echtgenote over de door jullie afgelegde reisweg bevatten verschillende frappante tegenstrijdigheden. U stelt dat jullie 's morgensvroeg, voor het ochtendgebed, uit jullie dorp zijn vertrokken. Uw echtgenote verklaart echter dat jullie 's avonds of midden in de nacht uit het dorp zijn vertrokken. Jullie hebben eerst een deel van de weg afgelegd met ezels en zijn daarna in een wagen gestapt. Na een tijdje zijn jullie overgestapt in een andere wagen. U zegt dat het toen middag was. Uw echtgenote daarentegen stelt dat het op het moment dat jullie van wagen wisselden nacht was. U stelt dat uw reis naar de grens met Pakistan een hele dag heeft geduurd en dat jullie er 's nachts aankwamen terwijl uw echtgenote stelt dat jullie één nacht onderweg zijn geweest van jullie dorp tot aan de grens met Pakistan.

Over jullie tijd in Iran zegt u dat jullie in verschillende huizen verbleven, terwijl uw echtgenote ontkent dat jullie in huizen verbleven hebben, volgens haar waren jullie altijd in dierenstallen (CGVS T. 2, 5-6 en CGVS Q. 2, 10-11). Dat jullie elkaar tegenspreken over de eerste dagen en, als het over Iran gaat, weken na jullie verklaard vertrek uit Qarabagh is opnieuw een element dat erop wijst dat jullie niet vanuit Kohna Deh in augustus 2015 zijn vertrokken uit Afghanistan.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw familiaal netwerk en uw recent verblijf in Kohna Deh te Ghazni. Tijdens het gehoor werd u de kans geboden om het CGVS zicht te bieden over deze aspecten van jullie relaas. Het CGVS formuleerde immers duidelijk de twijfels die ze had aangaande uw verklaringen over jullie familiaal netwerk en over jullie recente plaats van herkomst. Niettemin bleef u aan uw verklaringen volhouden (CGVS Q. 1, 9 en CGVS Q. 2, 15).

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal (en daaruit volgend ook financieel netwerk) waarop u in Afghanistan kan steunen. Mogelijks heeft u zelf op een andere plaats in Afghanistan verbleven voor uw komst naar Europa. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw oorspronkelijke regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. I

k vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in samenhang met de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster vraagt in hoofde de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Zij poogt vervolgens de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoekster stelt dat zij een eigen beslissing had moeten krijgen omdat zij andere asielmotieven aanhaalt dan haar oom en tante en zij als alleenstaande minderjarige moet worden beschouwd,

Verzoekster stelt dat er een aparte beslissing voor haar had moeten genomen worden gezien zij niet meer bij haar oom en tante woont en hun band vrij zwak is. Verzoekster haalt ook slechts gedeeltelijk dezelfde vluchtredenen aan als haar oom en vreest geen vervolging omwille van het grondconflict door haar oom aangehaald.

Verzoekster kan voorts niet meer informatie over de halfbroer van haar moeder, bij wie zij in België inwoont, verstrekken en dit slechts een indirect vermoeden van haar ongeloofwaardige herkomst betreft.

Verzoekster geeft verder een verklaring waarom haar oom en tante niet meer informatie over de dood van haar ouders hebben en stelt dat hierbij het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Verzoekster benadrukt dat haar relaas over het gedwongen huwelijk wel degelijk geloofwaardig is, en stelt dat haar individuele profiel als alleenstaande minderjarige niet in rekening wordt genomen.

Er wordt voorts geen rekening gehouden met het hoger belang van het kind, meer specifiek haar profiel als alleenstaande minderjarige wees zonder familie in Afghanistan en verwestering door haar lange verblijf in België. Zij kan niet meer terecht bij haar oom en tante en zal bovendien nog blootgesteld worden aan andere risico's als alleenstaande minderjarig meisje in Afghanistan: o.a.: illegale handel, ontvoering, gevaarlijke kinderarbeid, gedwongen en/of minderjarig huwelijk, kinderprostitutie, seksueel misbruik en de systematische weigering van onderwijs.

Verzoekster loopt als minderjarige die zich westerse waarden en gebruiken eigen heeft gemaakt door haar verblijf in België risico op vervolging bij terugkeer.

Verzoekster stelt tenslotte dat zij haar regio van herkomst wel aannemelijk heeft gemaakt en dat er kennis van haar verwacht werd die niet strookt met haar profiel. Zij benadrukt eveneens dat zij een Hazara is en hierdoor minstens de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend.

Beoordeling

2.2.1. Waar verzoekster stelt dat zij een eigen beslissing had moeten krijgen omdat zij andere asielmotieven aanhaalt dan haar oom en tante en zij als alleenstaande minderjarige moet worden beschouwd, antwoordt verweerder terecht dat in de bestreden beslissing duidelijk werd gemotiveerd dat er in hoofde van verzoekster een volgbeslissing op basis van de beslissing van haar oom werd genomen omdat zij samen met haar oom en tante naar België is gereisd en zij dezelfde vluchtredenen inriepen.

Het blijkt ook dat de vrees die verzoekster voor zichzelf aanhaalt werden besproken in de bestreden beslissing. Zo werd wat verzoeksters opmerking dat zij geen onderwijs zou kunnen genieten in Afghanistan betreft, in de bestreden beslissing het volgende opgenomen: *“Hoewel de Afghaanse samenleving als traditioneel mag worden beschouwd zijn er de facto heel wat scholen waar vrouwen opleidingen kunnen volgen en werken er ook steeds meer vrouwen buitenshuis. Verwijzen naar een algemene situatie volstaat niet om een nood aan internationale bescherming te staven. Er dienen ook concrete elementen voor handen te zijn waaruit blijkt dat uw echtgenote dient te vrezen voor vervolging, zoals gedefinieerd wordt in de vluchtelingenconventie, hetgeen in casu niet gebeurd is. N. Z. haalt op haar beurt nog aan dat ze bij een terugkeer opnieuw zou moeten beginnen omdat ze hier een heel andere cultuur heeft ontwikkeld (CGVS N. Z. I., 15). Uit deze verklaringen van T. en Z. blijkt echter geen reële en persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”*

2.2.2. Inzake het huwelijk dat verzoekster zou moeten aangaan en die de reden voor de vlucht zou hebben gevormd, kan in hoofde van verzoekster ook omwille van de navolgende motivering een persoonlijke beoordeling worden aangenomen: *“Daarnaast haalt u aan dat jullie uit Afghanistan zijn moeten vertrekken omdat u werd bedreigd door een oudere man omdat u niet inging op zijn vraag om in het huwelijk te treden met Z.. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat noch u, noch uw vrouw, noch Z. zelf deze problemen hebben vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken wanneer er gevraagd werd naar jullie vrees tot terugkeer. Dat niemand dit heeft vermeld is hoogst frappant en wijst erop dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat jullie om deze reden uit Afghanistan zijn vertrokken. Zeker niet gezien u tijdens het gehoor aangeeft dat de gebeurtenissen met Z. 50% hebben uitgemaakt van de beslissing om Afghanistan te verlaten (CGVS 1 Q., 18). Wanneer u wordt geconfronteerd met de vaststelling dat jullie dit niet hebben vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken zegt u dat u het wel wou vertellen maar dat ze u gezegd hebben gewoon te antwoorden op de vragen die ze u stelden en dat u later meer ging kunnen vertellen (CGVS 1 Q., 19). Dit is echter geen afdoende uitleg. U werd, net als uw familieleden, immers letterlijk de vraag gesteld wat u vreest bij terugkeer naar het land van herkomst, waarna u werd gevraagd om een kort overzicht van alle feiten te geven die tot uw vlucht uit uw land hebben geleid.”*

Jullie hebben aldus wel degelijk de kans gekregen om de problemen met Z. te vermelden. Dat niemand dit ter sprake heeft gebracht toont, zoals gezegd, de ongeloofwaardigheid van deze problemen aan. Bovendien kunnen jullie allen erg weinig informatie geven over de persoon die met Z. zou willen trouwen en u aldus bedreigd zou hebben. Zo vermelden jullie allen dat het een Pashtoun was, maar kan u niet vertellen tot welke Pashtounstam hij behoort, kan u niets over zijn familie vertellen, doet u giswerk als u gevraagd wordt wat hij van werk doet en weet u niet of hij iets met politiek te maken had (CGVS 1 Q., 17-18). Noch uw echtgenote, noch Z. kunnen zijn naam noemen (CGVS T. I. 1, 4). U zelf zegt dat hij Hadji Sahib wordt genoemd, maar zijn echte naam kent u ook niet (CGVS 1 Q., 17). En als Z. de vraag wordt gesteld waar hij woonde kan zij ook hier niet op antwoorden (CGVS N. Z. I., 13)."

De vaststelling dat verzoekster bij het invullen van de 'Vragenlijst' op 30 mei 2016 (administratief dossier, stuk 27, nrs. 4-5) geen melding maakt dat zij in het huwelijk zou moeten treden met een oudere man, ondergraaft verzoeksters geloofwaardigheid. Dit gegeven heeft immers direct betrekking op de persoon van verzoekster en de reden waarom zij voorhoudt Afghanistan te hebben verlaten.

Van een verzoekster om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoekster dermate essentiële en frappante elementen als een gedwongen huwelijk met een oudere man hierin niet zou hebben vermeld.

Verzoekster is derhalve niet geloofwaardig inzake het voorgehouden gedwongen huwelijk.

2.2.3. Verzoekster zet uiteen dat zij als minderjarige alleenstaande verzoekster om internationale bescherming dient te worden beschouwd en dat zij geen enkele familie in Afghanistan heeft om op terug te vallen.

Daargelaten dat verzoekster geen bewijs bijbrengt ter staving van haar bewering dat het contact tussen haar oom en tante verwaterd is, stelt de Raad vast dat (i) in hoofde van verzoeksters oom en tante door verweerder een weigeringsbeslissing werd genomen en dat zij, in tegenstelling tot verzoekster, geen beroep instelden bij de Raad; (ii) verzoekster in België bij een andere oom, een halfbroer van haar moeder, inwoont; (iii) de beoordeling in verband met het overlijden van verzoeksters ouders hoofdzakelijk gebaseerd zijn op de verklaringen van verzoeksters oom.

Prima facie zou dit een aanduiding kunnen zijn dat verzoekster geen naaste familie heeft, maar op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoekster niet tot een besluitvorming komen inzake de plausibiliteit van verzoeksters relaas omtrent haar familiale situatie.

Bij voorgaande *prima facie* vaststelling dient ook de vaststelling te worden gevoegd dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de Hazara-etnie van verzoekster in twijfel wordt getrokken. Verweerder betwist in de replieknota evenmin concreet dat verzoekster Hazara is. Hoewel uit de informatie niet blijkt dat het feit dat een persoon van Hazara-etnie louter omwille van het behoren tot deze etnie internationale bescherming nodig heeft, dient dit element in hoofde van haar verzoekster mede te worden onderzocht en in aanmerking genomen.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om verzoeksters beweerde familiale situatie, in combinatie met haar Hazara-etnie, nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 maart 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS